
Uchwały rad adwokackich : Rada Adwokacka w Warszawie

Palestra 1/4, 105-106

1957

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

UCHWAŁY RAD ADWOKACKICH

Rada Adwokacka w Warszawie

1.

Mając na względzie zdarzające się wypadki przewlekania dochodzeń w sprawach dyscyplinarnych, które niejednokrotnie dotyczą spraw mało skomplikowanych, co z kolei powoduje wpływ licznych skarg i zażaleń obywateli na powolność postępowania dyscyplinarnego prowadzonego przez rzecznika dyscyplinarnego — Rada Adwokacka w Warszawie na posiedzeniu w dniu 26.IX.1957 r. postanowiła ustalić, że termin przeprowadzania dochodzenia w sprawach dyscyplinarnych powinien trwać nie dłużej niż 3 miesiące, a przedłużenie tego terminu może nastąpić na mocy decyzji Prezydium Rady Adwokackiej, powziętej na podstawie pisemnego uzasadnionego wniosku rzecznika dyscyplinarnego.

2.

Ze względu na to, że ze sprawozdania o wykonaniu budżetu za I półrocze 1957 r. wynika znaczniejszy, niż preliminowano, wpływ ze składek, a w szczególności ze składek zaległych — Rada Adwokacka na posiedzeniu w dniu 18.VII.1957 r. postanowiła:

wysokość składki ustalonej w § 6, 7 i 8 Regulaminu Wymiaru i Poboru Składek, płatnej w dniach 1.VIII. i 1.IX.1957 r., zmniejszyć z 3% do 2%, a najniższą składkę zmniejszyć z 52 zł do 40 zł.

3.

Każda świadoma swych obywatelskich obowiązków grupa społeczna, a więc również adwokatura, nie może zamknąć oczu na groźne zjawisko przestępczości gospodarczej. Mimo że walka z tym zjawiskiem wymaga zastosowania przede wszystkim ekonomicznych i organizacyjnych środków zaradczych, że może ona być prowadzona skutecznie tylko w atmosferze jawności i pełnej praworządności — adwokatura docenia w pełni również zadania wymiaru sprawiedliwości w tej dziedzinie.

Adwokat jest przede wszystkim obrońcą, wobec czego należyte wypełnienie obowiązku obrończego w każdym procesie, a więc i w procesie o przestępstwo gospodarcze, jest jego elementarnym obowiązkiem.

Spełnienie tego obowiązku w całej rozciągłości — w granicach prawa i należytej wobec sądu lojalności — nie tylko nie koliduje z interesem społecznym, lecz

całkowicie z nim harmonizuje. Każde bowiem skazanie niewinnego, każde obciążenie pozwanego niesłusznym obowiązkiem powoduje uchylanie się od represji karnej i cywilnej właściwego sprawcy szkody.

W dziedzinie walki z przestępczością gospodarczą i ochroną mienia społecznego szczególne zadania spoczywają na adwokatach zatrudnionych w charakterze radców prawnych. Cięży na nich z tytułu tych funkcji obowiązek skutecznej ochrony mienia społecznego zarówno w codziennej pracy opiniodawczej i doradczej, jak i na forum sądowym.

Rada Adwokacka wyraża przekonanie, że adwokaci — radcowie prawni, świadomi wagi swych obowiązków, spełnią w tej dziedzinie należycie swe zadania, że przyczynią się w ten sposób do skutecznej walki z przestępczością gospodarczą, hamującą wzrost dobrobytu społecznego.